

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ОЦЕНУ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

1.1. ДАТУМ И ОРГАН КОЈИ ЈЕ ИМЕНОВАО КОМИСИЈУ

Одлуком бр. 1401/1, донетом на седници одржаној дана 25.04.2024, Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду образовало је Комисију за оцену докторске дисертације докторанда Милице (Зоран) Живковић под насловом „Драмски метод у контексту савремене наставе српског језика и књижевности”, урађену под менторским руковођењем доц. др Наташе Станковић Шошо .

1.2. САСТАВ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

1. ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ

Име и презиме: др Зона Мркаљ

Звање: редовни професор

Ужа научна област: Српска књижевност

Датум избора у звање: 22. 6. 2016.

Установа на којој је запослен: Филолошки факултет Универзитета у Београду

2. ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Име и презиме: др Бошко Сувајцић

Звање: редовни професор

Ужа научна област: Српска књижевност

Датум избора у звање: 21. 2. 2015.

Установа на којој је запослен: Филолошки факултет Универзитета у Београду

3. ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Име и презиме: др Дејан Цицмиловић

Звање: редовни професор

Ужа научна област: Глума

Датум избора у звање: 27. 11. 2019.

Установа на којој је запослен: Факултет уметности у Приштини са седиштем у Косовској Митровици

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Име (име једног родитеља) презиме:	Милица (Зоран) Живковић
Датум и место рођења:	21. 07. 1989. Пирот, Србија
Наслов мастер рада:	<i>Народна књижевност у контексту савремене наставе</i>
Датум одбране мастер рада:	30. 9. 2014.
Установа где је одбрањен мастер рад:	Универзитет у Београду, Филолошки факултет
Научна област из које је стечено академско звање мастера:	Методика наставе књижевности

III СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА који су објављени или прихваћени за објављивање у оквиру рада на докторској дисертацији

1. Живковић, М.(2022). На раскршћу између традиционалне и савремене *наставе* *Годишњак за педагогију VII/1*. 59–69 <https://izdanja.filfak.ni.ac.rs/casopisi/2022/godisnjak-za-pedagogiju-1-2022>
2. Живковић, М. (2023). Савремени приступ тумачењу Балзаковог романа *Чича Горио*. *Школски час српског језика и књижевности: часопис за методичку наставу српског језика и књижевности број 2/2023*. 15–24. Београд: ИП „Ваша књига”
3. Живковић, М. (2023). УМЕТНОСТ ИМА РЕЧ – УПРКОС СВЕТСКОЈ ПАНДЕМИЈИ Рад секција Основне школе „14. октобар” у време пандемије. *УЧЕЊЕ У ПАНДЕМИЈИ – SUMMA УТИСАКА, Зборник са научно-стручног скупа „Учење у пандемији – summa утисака”, одржаног 24. и 25. септембра 2021. године.* (207–217). <https://izdanja.filfak.ni.ac.rs/zbornici/2023/ucenje-u-pandemiji--summa-utisaka>
4. Живковић, М. Ђорђевић, Ј. (2023). Друштвене мреже у контексту савремене наставе (Приказ резултата пројекта ШКОЛОГРАМ). *УЧЕЊЕ У ПАНДЕМИЈИ – SUMMA УТИСАКА, Зборник са научно-стручног скупа „Учење у пандемији – summa утисака”, одржаног 24. и 25. септембра 2021. године.* (217–231). <https://izdanja.filfak.ni.ac.rs/zbornici/2023/ucenje-u-pandemiji--summa-utisaka>

Рад прихваћен за објаву:

1. Живковић, М. (2023). Свети Сава као јунак народне прозе. *Школски час српског језика и књижевности: часопис за методичку наставу српског језика и књижевности*. Београд: ИП „Ваша књига”.

IV НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Драмски метод у контексту савремене наставе српског језика и књижевности

V ПРЕДМЕТ И ЦИЉ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Главни предмет овог истраживања представља истицање сврховитости *драмског метода* и његове примене у настави српског језика и књижевности. Тиме се фокус разматрања помера на „савремене методе образовања”. Кандидаткиња је објаснила шта конкретно подразумевају оваква полазишта при одабирању и осмишљавању предмета истраживања. Разматрањем игре и импровизације у настави као предмета рада, назначено је како оне позитивно утиче на драмски метод, док је као главни циљ постављено приказивање ефеката овог метода при развијању језичких вештина ученика, али и вештина читања и тумачења. У контексту разматрања *драмског метода*, кандидаткињино интересовање обухвата редовну наставу и часове секција, као и сарадњу са ученицима који раде према неком од индивидуализованх програма (ИОП1 и ИОП2). У оквиру испитивања окружења за примену драмског метода, разматрана је онлајн настава, хибридна настава и пројектна настава. На овај начин је средишњи појам из наслова рада јасно образложен с обзиром на предмет истраживања. Сам предмет истраживања постављен је тако да је обезбеђено спровођење целовитог и успешног истраживања.

VI ОСНОВНЕ ХИПОТЕЗЕ ИСТРАЖИВАЊА ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кандидаткиња је уобличила тридесет и девет хипотеза, међу којима овде издвајамо најзначајније које су у дисертацији аргументоване:

- употребу *драмског метода* у настави српског језика и књижевности ради олакшавања ученику да приступи уметничког света књижевног делу и боље разуме његов идејни слој;
- претпоставку да драме и позоришне представе могу помоћи ученицима да се лакше идентификују са ликовима у књижевним делима;
- утицај учења уз помоћ драмског метода на мотивисаност ученика и њихову усредсређеност на часовима српског језика и књижевности;
- корисност коришћења драмског метода за ученике који су визуелни или кинестетички оријентисани;
- учење које кроз игру, глуму и импровизацију може бити забавно за ученике и може подстаћи њихову креативност;
- допринос драмског метода развијању вештине тимског рада и сарадње;
- драмски метод као вид развијања ученичких способности препознавања и интерпретирања различитих књижевних жанрова;
- драмски метод као вид развијања емпатије ученика у процесу читања;
- драмски метод у настави српског језика и књижевност као помоћ ученицима при развијању на социјалној и емоционалној равни;
- увођење драмског метода као корисно наставно поступање намењено ученицима са специфичним образовним потребама, попут ученика са аутизмом и дислексијом;
- драмски метод као пут до бољег препознавања и разумевања културне баштине;
- значај драмског метода када је реч о анализирању, синтетизовању и евалуирању информација;
- чињеницу да позоришта и школе нису у довољној мери повезани и да треба радити на унапређењу ове значајне корелације;
- да не постоји довољно позоришних представа, ни драмских текстова који се баве проблемима тинејџера, те да треба допринети подизању свести о томе са чим се суочавају адолесценти.

VII КРАТАК ОПИС САДРЖАЈА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација Милице Живковић садржи тринаест поглавља, у оквиру којих постоје засебне тематске целине. Заједно са прилозима, обим рукописа износи 197 страница. Литература садржи 118 одабраних одредница и 9 електронских извора. У уводу је приказан предмет истраживања, саопштени су циљеви и постављене хипотезе на којима се заснива истраживање. У другом поглављу сагледава се историјат драмских и позоришних активности и дефинише се драмски метод у контексту наставе Српског језика и књижевности, уз указивање на значај увођења овог метода у наставну методологију. Треће поглавље садржи примере наставних интерпретација драмских текстова у контексту савремене наставе Српског језика и књижевности. То су: Наставна интерпретација драмског текста *Капетан Џон Пилпфокс* Душана Радовића; Наставна интерпретација драме *И ми трку за коња имамо* Миодрага Станисављевића; Наставна интерпретација драме *Покондирена тиква* Јована Стерије Поповића; Наставна интерпретација драме Вилијема Шекспира *Ромео и Јулија* у основној и средњој школи; Наставна интерпретација Гогољеве комедије *Ревизор*; Наставна интерпретација драме *Луткина кућа* Хенрика Ибзена и Наставна интерпретација драме Самјуела Бекета *Чекајући Годоа*. Четврти део рада бави се истраживањем коришћења драмског метода у редовној настави Српског језика и књижевности приказујући примере наставне интерпретације текстова који нису драмски применом драмског метода („Први пут с оцем на јутрење” Лазе Лазаревића и „Опомена” Десанке Максимовић). Пети део рада указује на повезаност драмског метода и пројектне наставе и нуди примере ваљане реализације овог наставног приступа уз помоћ драмског метода. Шести део рада посвећен је приказивању драмског метода као значајног за укључивање ученика који раде по неком од индивидуализованих програма у наставу Српског језика и књижевности. Седми и осми део рада образлажу употребу драмског метода у реализацији различитих ваннаставних активности. У седмом делу рада објашњене су разлике у приступу, циљевима и исходима рада драмске и рецитаторске секције. Осми део рада посвећен је приказивању процеса стварања школских приредби, представа и перформанса. Девети део рада проблематизује однос између установа културе и школе. Десети део рада приказује истраживање (завршено марта 2024. год.) и резултате истраживања на тему примене драмског метода у основним и средњим школама у Србији. Закључак представља сумирање резултата и давање коментара на основу којих се може покренути дискусија о потребама увођења промена у формалном академском образовању наставника српског језика и књижевности како би стицали компетенције за ваљану и функционалну примену драмског метода у настави. Додатну вредност ове дисертације представљају Прилози, у којима се налазе драматизације и ауторски драмски текстови докторанткиње Милице Живковић, који се могу изводити у позоришту и школи, драмски предлошци настали као резултат стваралачког драмског процеса на основу којих су изведени ученички перформанси и позоришне представе, фотографије реализованих догађаја, индивидуални радови ученика, есеји и белешке и стручни коментари и критички остврти релевантних драмских и позоришних стваралаца.

VIII ОСТВАРЕНИ РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ДИСЕРТАЦИЈЕ

Компаративним сагледавањем резултата претходних истраживања о потребама и начинима примене драмских и позоришних активности у наставној пракси, приказаним у првом поглављу, и истраживања које је спроведено током израде ове докторске дисертације, омогућено је праћење напретка процеса интегрисања драмског метода у наставну методологију. Утврђено је да су наставници и ученици заинтересовани за примену драмских и

позоришних активности у редовној настави српског језика и књижевности, као и у ваннаставним активностима, јер драмски метод унапређује стваралачки процес, подстиче креативност, мотивише ученике да истражују, сарађују и развијају индивидуалне таленте, уз стицање нових вештина.

У поглављу *Примери наставних интерпретација драмских текстова* указано је на то да примена драмског метода подразумева стицање теоријског знања које је резултат самосталног, истраживачког рада ученика, при чему наставник усмерава, сугерише, предлаже изворе, указујући ученицима на значај поузданости извора, чиме се подстиче развој критичког мишљења ученика према информацијама. Поред тога, приказано је да примена драмског метода омогућује наставнику да провери у којој мери су остварени предвиђени исходи и стечене компетенције. Уз помоћ драмског метода, ученик се додатно оспособљава да о одређеном проблему дискутује, износи своја запажања и ставове позивајући се, између осталог, и на конкретне примере из различитих текстова који се читају и тумаче и да предлаже начине на које проблем може бити решен.

У деловима рада који се баве наставном интерпретацијом драмских и других књижевних текстова приказане су могућности оцењивања ученика. Примена драмског метода у редовној настави доприноси формативном оцењивању. Наставник не процењује таленат ученика, већ прати промене које се (не) дешавају у процесу. Пратећи принцип свесне активности ученика, наставник уочава заинтересованост ученика за рад, као и начин на који стваралачки процес утиче на ученика и његову мотивацију и на способност приказивања резултата.

Приказивањем ваљаних примера наставне интерпретације драмских и других књижевних текстова истакнут је значај подстицања и развоја унутрашње мотивације ученика за читање и тумачење књижевног дела. Путем примера указано је на то да је драмски метод примењив у свим сегментима креативног процеса, од мотивације за читање и читања књижевног дела до промишљања о уметничким вредностима дела и саопштавања или приказивања резултата. Посебан значај примене драмског метода при наставним интерпретацијама књижевног дела огледа се у рађању нових идеја и могућности за коришћење стеченог знања и вештина. На примеру наставне интерпретације књижевно-научних текстова, приповетке „Први пут с оцем на јутрење” Лазе Лазаревића и песме „Опомена” Десанке Максимовић уз помоћ драмског метода ученици су уочили да присуство драмских елемената (сукоб који се развија путем дијалога, лирски монолог којим се изражава снажно осећање лирског субјекта) доприноси сложености и емоционалности дела. Разматрање драмских елемената доприноси откривању карактеризације ликова. Играње улога, интервенције и промене тока радње у књижевном делу омогућују ученицима да уоче и решавају проблемске ситуације које препознају и у стварности.

У поглављу *Драмски метод и пројектна настава*, читање и тумачење књижевних дела која су део наставног плана и програма постало је повод за истраживање значаја културе сећања. Значај резултата пројектне наставе огледа се у стварању наставних околности у којима ученици желе да истраже и друге историјске и друштвене појаве које су важне за разумевање времена у коме живе. Драмски метод и пројектна настава почивају на принципима учења уз помоћ искуства, те се може закључити да је примена драмског метода у контексту пројектне наставе потребна, драгоценна и продуктивна.

Примена драмског метода оснажује сарадничку атмосферу на часу и унапређује инклузивну наставу. То је показано у потпоглављу *Примери примене драмског метода у раду са ученицима са тешкоћама у учењу*. Ученици у разним улогама усвајају знање, али и помажу вршњацима у учењу и разумевању градива. Без обзира на узраст и препреке које ученику ометају процес савладавања градива, наставник може учење представити као игру, а ученике као истраживаче који у току часа трудом, залагањем и применом стечених знања решавају

проблемске ситуације. Применом драмског метода ученици заједнички уочавају и отклањају препреке у учењу.

У поглављу *Драмски метод у ваннаставним активностима реализованим у оквиру предмета Српски језик и књижевност*, резултати примене драмског метода у секцијама не огледају се само у припремању ученика за рецитаторска и позоришна такмичења. Применом драмског метода ученици добијају могућност да истраже, преиспитују и формирају своје ставове. Постављајући се у различите улоге проблематизују однос појединца и друштва, уче да вреднују и уважавају различитост и постају свесни последица својих и туђих поступака. Посебна вредност примене драмског метода у секцијама огледа се у подстицању свих ученика да учествују у ваннаставним активностима, без обзира на то да ли су талентовани за глуму и рецитовање. На тај начин сви добијају прилику да унапреде своју дикцију, да развију креативност, самопоуздање и комуникацијске вештине. Примена драмског метода подразумева активно и континуирано проучавање одређене теме, при чему се прати на који начин тај стваралачки процес утиче на ученика, на његову мотивацију, на промене мишљења и ставова. Рад на тексту у рецитаторској секцији омогућује свестрани приступ и упознавање ученика са биографијом песника, његовим књижевним радом и вредностима његовог књижевног опуса. Читањем, доживљавањем и интерпретацијом стихова, промишљањем о њиховом значењу и порукама, развија се љубав према поезији. Указује се на могућност поезије да прокоментарише стварни свет на симболички начин, остављајући могућност сваком читаоцу и интерпретатору да у стиховима пронађе одговоре на своја питања. Применом драмског метода ученици откривају могућност трансформације песничког језика у драмски дискурс. Постављајући стихове у контекст драмског предлошка, ученици уочавају нова значења и нове могућности њихове интерпретације.

У току рада на неком културном пројекту ученици у сарадњи са наставником најпре бирају тему. По одабиру теме, сваки ученик који учествује у пројекту истражује историјски, друштвени и литерарни контекст, а затим износи предлоге за стварање сижеа драмског предлошка или сценарија. Када се утврде односи између драмских лица, њихови карактери, намере, поступци утврђује се фабула пројекта. Ученици онда „разигравају” тему. Важно је да истраживање теме и јунака који су послужили за стварање драмских лица непрекидно траје током читавог процеса рада. Чак и после приказивања резултата ученици истражују рецепцију гледалаца, чиме се отвара могућност за мењање и унапређивање уметничког пројекта.

У поглављу *Узајамне везе позоришта и школе од 18. века до данас*, приказано је да се образовни, васпитни и функционални циљеви рада установа културе и образовања преплићу. Кратак историјат развоја српског позоришта открива да је човек одувек имао потребу за гледањем и доживљавањем позоришних представа. Моћним синкретизмом различитих уметности позориште подстиче гледаоца да машта, размишља, закључује и истражује. Позориште побуђује свест о значају друштвених тема и покреће гледаоце на преиспитивање својих ставова, уверења и поступака. Човеку је инспиративна и подстицајна друштвена ангажованост театра, као и његова слобода да укаже на вредности и мане људског друштва. У раду су приказани ваљани примери остваривања сарадње између школа и позоришта. Овакви заједнички пројекти утичу на развој културне свести и естетског укуса ученика. С обзиром на разноврсност позоришних репертоара у Србији, ученици гледањем позоришних представа откривају нова, другачија тумачења књижевних дела која су читали и анализирали. Компаративним проучавањем књижевних дела и позоришних представа открива се актуелност тема и мотива, успоставља се однос између драмског писца, уметничког дела и публике, чиме се отварају нове могућности рецепције и тумачења.

Значајно истраживање под називом *Улога и значај драмског метода у наставном проучавању српског језика и књижевности*, које је докторанткиња спровела у марту 2024. године, потврђује да примена драмског метода доприноси остваривању стваралачке, истраживачке и продуктивне наставе српског језика и књижевности. Међутим, оно показује и

да наставници nedovoljno primenjuju raznovrsne dramske i pozorišne aktivnosti u redovnoj nastavi, ali i u sekcijama. Iako i nastavnici i učenici potvrđuju vrednosti korišćenja ovog metoda, on se u praksi nedovoljno primenjuje.

Uz pomoć dramskog metoda učenici prepoznaju i razumeju kulturne i istorijske kontekste u kojima su književna dela napisana. Korišćenje dramskog metoda u nastavi srpskog jezika i književnosti može pomoći učenicima da se bolje upoznaju sa svojim emocionalnim stanjima i razvijaju veštine emocionalne regulacije. Dramski metod može podstaći učenike da se bave istraživanjem i kreativnim pisanjem, da razvijaju veštine saradnje i timskog rada, da se bolje upoznaju sa različitim kulturama i tradicijama, što može biti korisno za njihovu buduću karijeru.

U ovoj disertaciji je dokazano i da korišćenje dramskog metoda na časovima Srpskog jezika i književnosti može pomoći učenicima da razvijaju bolju sposobnost da koriste neverbalne znakove i komunikaciju u društvenim interakcijama. Upotreba dramskog metoda u nastavi srpskog jezika i književnosti može pomoći učenicima da se bolje razvijaju u socijalnom i emocionalnom smislu. Primenom dramskog metoda na časovima srpskog jezika i književnosti nastavnici podstiču učenike da se aktivno uključe u nastavni proces i poboljšaju svoje rezultate. Učenici se ohrabruju da saopštavaju svoje emocije i strahove i suočavaju se sa njima. Dramski metod može pomoći učenicima da razvijaju veštine kritičkog mišljenja i razmišljanja *van okvira*, da se bolje razumeju i poštuju različite perspektive i mišljenja.

Primena dramskog metoda može pomoći nastavnicima da bolje upoznaju učenike i uče njihove talente, mogućnosti i potrebe. Zahvaljujući tome, nastavnici prilagođavaju nastavne sadržaje, unapređuju metode i uspešno realizuju interaktivni, istraživački proces. Uvažavanje mišljenja, ideja i talenata učenika podstiče delovanje na njih. Čitanje i tumačenje književnih dela u kontekstu savremene nastave, uočavanje estetskih i vaspitnih vrednosti umetničkog dela pomaže učenicima da razumeju društvo u коме живе i rade. Primenom dramskog metoda učenici i nastavnici razvijaju saradnički odnos pun poverenja i razumevanja. Međusobno se ohrabruju i motivišu i uče jedni od drugih. Na taj način škola postaje sigurno mesto, prostor u коме učenici svakodnevno imaju priliku da stiču i unapređuju znanje, da uočavaju mogućnost praktične primene stеченог знања u oblasti koja ih zanima, da uvećavaju veštine i sposobnosti koje su im neophodne da budu aktivni, produktivni i uspešni u savremenom društvu.

U svim autorskim dramskim tekstovima i dramatisacijama koje se nalaze u prilogu rada inkorporirani su savremeni problemi dece i mladih sa kojima se oni svakodnevno suočavaju. Nemogućnost da iskažu svoje emocije, pritisak izazvan očekivanjem roditelja i društva, odrastanje u disfunkcionalnim porodicama, problemi sa nedostatkom samopouzdanja izloženost različitim oblicima nasilja, nedovoljno razvijena svest o nacionalnom identitetu i nedovoljna motivacija za učenje i istraživanje nacionalne istorije, tradicije i kulture samo su neke od tema koje su integrisane u dramske predloške nastale tokom stvaralачког процеса рада са ученицима у настави. Dramski tekstovi se mogu koristiti za rad u dramskim sekcijama, omladinskim i profesionalnim pozorištima. U pitanju su reprezentativni primeri iz bogate zbirke autorskih dela koja su do sada prikazana u brojnim pozorištima i kulturnim centrima širom Srbije. O njihovoj vrednosti сведоче уметници и гледаоци који су били у прилици да размене доживљаје и емоције посредством позоришних представа рађених по тим драмским текстовима.

Savremene društvene prilike u Srbiji obavezujuće utiču na jačanje vaspitne uloge škole. Tokom istraživanja načina i rezultata primene dramskog metoda u savremenoj nastavi srpskog jezika i književnosti, u ovoj doktorској дисертацији је уочено да се примарним остваривањем васпитних циљева код ученика развија мотивација за истраживање које подразумева остављање функционалних и образовних циљева. Самим тим може се закључити да би драмски метод у контексту савремене наставе српског језика и књижевности требало да буде неизоставни део наставне методологије.

IX ПРОВЕРА ОРИГИНАЛНОСТИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

На основу *Правилника о поступку провере оригиналности докторских дисертација које се бране на Универзитету у Београду* и налаза у извештају из програма *iThenticate*, којим је извршена провера оригиналности докторске дисертације „Драмски метод у контексту савремене наставе српског језика и књижевности“ аутора Милице (Зоран) Живковић, констатовано је да утврђено подударње текста износи 5%.

Овај степен подударности последица је навођења цитата, библиографских података о коришћеној литератури и других општих места и података, што је у складу са Чланом 9. Правилника.

На основу изнетог, а у складу са ставом 2 Члана 8. *Правилника о поступку провере оригиналности докторских дисертација које се бране на Универзитету у Београду*, извештај указује на оригиналност докторске дисертације, те се прописани поступак припреме за њену одбрану може наставити.

X ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ

Комисија за оцену докторске дисертације констатује да је дисертација „Драмски метод у контексту савремене наставе српског језика и књижевности“ кандидата Милице (Зоран) Живковић оригинално и самостално научно дело и да су се стекли услови за њену јавну одбрану.

Комисија стога предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да прихвати с позитивном оценом Извештај о оцени докторске дисертације под насловом „Драмски метод у контексту савремене наставе српског језика и књижевности“, коју је урадио кандидат Милица (Зоран) Живковић под менторством доц. др Наташе Станковић Шошо и да је, у складу са прописима, упути Већу научних области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду на разматрање.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

1. _____
Проф. др Зона Мркаљ
председник Комисије
2. _____
Проф. др Бошко Суваџић
члан Комисије
3. _____
Проф. др Дејан Цицмиловић
члан Комисије